

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 3C/169/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2713202740
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Butašová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2015:2713202740.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Jankou Butašovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného splnomocnencom: Tomáš Kušnír, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporkyňi: V. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXXX/XX, XXX XX I., štátny občan SR, o zaplatenie 2 831,53 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Odporkyňi súd **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podal na Okresný súd Skalica dňa 15.4.2013 návrh, ktorým navrhol zaviazat' rozsudkom odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 2 831,53 eur, úrok z omeškania v sume 299,11 eur a úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2 368,81 eur od 16.11.2012 do zaplatenia a trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že nadobudol pohľadávku od veriteľa Slovenská sporiteľňa a.s. so sídlom Bratislave (ďalej „právny predchodca navrhovateľa“ alebo „pôvodný veriteľ,“) na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE. zo dňa 28.6.2011 (ďalej len „zmluva o postúpení pohľadávok“) a ďalej tvrdil, že jeho právny predchodca uzavrel s odporkyňou dňa 3.3.2006 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva o úvere“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov a na základe ktorej právny predchodca navrhovateľa poskytol odporkyňi peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Navrhovateľ uviedol, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky náležitosti zmluve o úvere podľa § 497 - § 507 Obchodného zákonníka. Vzhľadom na to, že odporkyňa neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa zmluvy, preto pôvodný veriteľ vyzval odporkyňu na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 2 866,53 eur, ktorá pozostáva z istiny 2 403,81 eur, úroku z omeškania 314,86 eur, úroku 147,86 eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Odporkyňa uznala vyššie uvedený záväzok v Dohode o uznaní záväzku. Navrhovateľ tvrdil, že po postúpení pohľadávky ku dňu podania návrhu odporkyňa uhradila navrhovateľovi celkom sumu 35 eur. Dlžná suma vo výške 2 831,53 eur pozostáva z neuhradenej istiny 2 368,81 eur, z úroku 147,86 eur a z úroku z omeškania 314,86 eur. Náklady inkasného konania si navrhovateľ v tomto konaní neuplatňuje. Navrhovateľ si uplatnil zákonný úrok z omeškania za obdobie od 29.6.2011 (deň nasledujúci po dni účinnosti postúpenia pohľadávky) do dňa 15.11.2012 vo výške 314,86 eur a úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2 368,81 eur od 16.11.2012 do zaplatenia.

Pre nedostatok odôvodnenia návrhu súd vyzval navrhovateľa na doplnenie návrhu. Súd požadoval po navrhovateľovi bližšie uviesť, čo konkrétne tvorí istinu navrhovateľa, či navrhovateľom žalovaná istina obsahuje aj nejaký úrok, úroky z omeškania, poplatky prípadne zmluvné pokuty, ako bol vypočítaný úrok z omeškania (z akej sumy, za aké obdobie a akou výškou sadzby je úrok z omeškania počítaný) a koľko splátok a v akej výške odporkyňa celkovo zaplatila a ako boli tieto splátky započítané. Súd vyzval navrhovateľa, aby predložil listinné dôkazy, z ktorých bude mať súd preukázanú dlžnú sumu a z čoho táto suma pozostáva (napr. výpisy z účtu, prehľad splátok a pod.).

Navrhovateľ odpovedal na výzvu súdu podaním zo dňa 22.2.2014 tak, že istina vo výške 2 368,81 eur pozostáva z neuhradeného úveru, z poplatkov a zo zmluvných úrokov. Odporkyňa čerpala dňa 3.3.2006 peňažné prostriedky vo výške 1 659,70 eur a vykonala úhrady celkom v sume 978,19 eur, pričom z úhrad odporkyne bola na istinu započítaná suma 969,70 eur a na úrok z omeškania bola započítaná suma 8,49 eur. Odporkyňa boli účtované poplatky za správu účtu a poplatky za upomienky v celkovej výške 239,31 eur a zmluvné úroky vo výške 1 474,50 eur. Istina tak predstavuje súčet bezhotovostného čerpania úveru, ku ktorému boli pripočítané poplatky a úroky a od ktorých boli odpočítané úhrady odporkyne započítané na istinu. Úroky boli vyčíslené sadzbou 17,30 % ročne. Pre výpočet úrokov z omeškania bola použitá úroková sadzba pre úrok z omeškania 26,40 % ročne.

Navrhovateľ trval na návrhu v celom rozsahu.

Navrhovateľ a jeho splnomocnenec sa na pojednávanie nedostavili. Predvolaní na pojednávanie boli riadne a včas, neúčast' ospravedlnil splnomocnenec navrhovateľa, ktorý súhlasil, aby súd vec prejednal na základe predložených dôkazov, bez ich účasti.

Odporkyňa sa k návrhu nevyjadrila, k veci sa vyjadrila až pri výsluchu na pojednávaní.

Súd vec prejednal s použitím ustanovenia § 101 ods. 2 O.s.p. bez prítomnosti navrhovateľa a jeho splnomocnenca a prihliadol na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy berúc do úvahy, že vec bolo možné rozhodnúť aj na základe listinných dôkazov.

Súd vykonal dokazovanie zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 3.3.2006, Všeobecnými obchodnými podmienkami účinnými od 1.8.2002, Dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 20.3.2012, Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 18.7.2011, Zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 28.6.2011 a k nej patriacou prílohou č. 1, Pokusom o zmier zo dňa 26.3.2013, výzvou súdu, odpoveďou navrhovateľa na výzvu súdu zo dňa 22.2.2014, výpisom z účtu odporkyne, sadzobníkom poplatkov, výsluchom odporkyne a zistil tento skutkový stav veci:

Zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX . zo dňa 3.3.2006 súd zistil, že právny predchodca navrhovateľa, veriteľ Slovenská sporiteľňa a.s. a odporkyňa v postavení dlžníka podpísali zmluvu o splátkovom úvere, ktorej predmetom bolo poskytnutie splátkového úveru bankou dlžníkovi v sume a mene a za podmienok dohodnutých v zmluve. Podľa čl. II bod 1 a 2 sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi úver po splnení podmienok uvedených v zmluve pripísaním finančných prostriedkov na účet dlžníka uvedený v zmluve a dlžník vyjadril povinnosť za podmienok dohodnutých v zmluve poskytnutý úver splatiť, platiť úroky, a plniť ďalšie podmienky dohodnuté v zmluve. Podľa zmluvy o úvere bola výška úveru, ktorú sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi 1 659,70 eur (50 000 Sk), úver bol špecifikovaný ako Miniúver do 10 minút, úroková sadzba uvedená v zmluve bola 17,30 % pevná do konečnej splatnosti úveru, bez poplatku za poskytnutie úveru, poplatok za správu úveru 1,66 eur (50 Sk) mesačne, výška mesačnej splátky 44,25 eur (1 333 Sk), periodicita splátok mesačne k 20. dňu v mesiaci, splatnosť prvej splátky 20.4.2006, konečná splatnosť úveru 20.2.2011 a splatnosť úrokov v posledný deň kalendárneho mesiaca. V zmluve bola uvedená ročná percentuálna miera nákladov 9,51 %. Všetky údaje a náležitosti uvedené v Základných podmienkach Zmluvy sú podľa zmluvy o úvere platné ku dňu uzatvorenia zmluvy a ich zmeny sa riadia Úverovými podmienkami účinnými od 1.2.2006 a Všeobecnými obchodnými podmienkami účinnými od 1.8.2002. V článku I. v bode 2 dlžník vyjadruje súhlas, aby banka vykonávala inkaso z inkasného účtu vo výške splátok a v periodicite splátok v súlade s úverovými podmienkami. Článok II. bod 2 je vyhlásením dlžníka, podľa ktorého sa oboznámil s VOP a úverovými podmienkami, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Z čl. II. bodu 3 vyplýva, že všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami úverových podmienok, VOP, ktoré sú súčasťou zmluvy, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi a to v tomto poradí. Čl. II

bod 4 obsahuje ustanovenie, z ktorého vyplýva, že strany zvolili za právny predpis, ktorým sa majú riadiť ich právne vzťahy zo zmluvy o úvere Obchodný zákonník, s odkazom na ustanovenie § 262 tohto právneho predpisu. Súd v zmluve o úvere nenašiel, žeby v nej boli dohodnuté podmienky pri neplnení zo zmluvy o úvere.

Všeobecné obchodné podmienky boli súdu doručené v znení všetkých dodatkov ako ich úplné znenie, účinné od 1.8.2002 v znení Dodatku č. 1 účinného od 1.1.2003, Dodatku č. 2 účinného od 30.9.2003, v znení Dodatku č. 3 účinného od 1.9.2004 a Dodatku č. 4 účinného od 1.1.2006. Predložené všeobecné obchodné podmienky nie sú podpísané odporkyňou. Úverové podmienky, na ktoré odkazuje zmluva o splátkovom úvere, súdu predložené neboli.

Zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 28.6.2011 a k nej patriacou prílohou č. 1 má súd preukázané, že postupca Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpil na postupníka, ktorým je navrhovateľ v tomto konaní pohľadávku voči odporkyňi v tomto konaní, a to v sume 2 866,53 eur s počtom dní omeškania 1 224. Tým mal súd preukázané, že aktívna legitímácia v konaní svedčí navrhovateľovi, ktorý sa stal novým veriteľom odporkyne nadobudnutím pohľadávky voči odporkyňi zo zmluvy o splátkovom úvere.

Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 18.7.2011 právny predchodca navrhovateľa oznámil odporkyňi, že postupuje pohľadávku vo výške 2 866,53 eur vyplývajúcu zo spotrebného úveru. Od okamihu doručenia oznámenia mala odporkyňa uhrádzať uvedenú pohľadávku postupníkovi. Doručenka pre odporkyňu súdu predložená nebola.

Oboznámením sa s Dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 20.3.2012 súd zistil, že ide o formulár s predtlačou, na ktorom sa uvádza, že odporkyňa ako dlžník uznáva dlh, ktorý vznikol na základe zmluvy o úvere a pozostáva podľa tejto dohody z istiny 2 403,81 eur, nákladov na inkasné konanie 150 eur a z príslušenstva pohľadávky podľa zmluvy. Ďalej je v Dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku uvedené, že sa zaväzuje splatiť dlh v splátkach s dátumom prvej splátky dňa 25.4.2012, splátky splatné v 25 deň v mesiaci, výška splátky v dohode uvedená nebola. V bode 3.2 dohody je uvedená podmienka, že v prípade, ak dlžník nebude splácať svoj záväzok podľa dohodnutých splátok, stane sa splatným celý zvyšok pohľadávky.

Z pokusu o zmier zo dňa 26.3.2013 súd zistil, že odporkyňa bola vyzvaná na zaplatenie celého záväzku do 2.4.2013 v sume 3 207,16 eur, z toho neuhradený úver predstavuje 2 368,81 eur, zmluvný/zákonný úrok 375,63 eur, riadny úrok 147,86 eur, úrok z omeškania 314,86 eur. Doručenka pre odporkyňu súdu predložená nebola.

Z Výpisu z účtu odporkyne súd zistil, že úver bol odporkyňi poskytnutý dňa 3.3.2006 vo výške 1 659,70 eur (50 000 Sk). Odporkyňa do dňa postúpenia pohľadávky zaplatila veriteľovi celkom sumu 978,19 eur (29 469 Sk). Z výpisu súd ďalej zistil, že odporkyňi boli účtované úroky, úroky z omeškania, poplatky za vedenie účtu, poplatky za upomienky, pričom splátky odporkyne neboli najskôr započítavané na istinu, ale na úroky z omeškania, poplatky a úroky.

Navrhovateľom predložený sadzobník poplatkov obsahuje úrokové sadzby platné pre produkty poskytnuté do 31.1.2006, pričom obsahuje len produkty Sporokomfort, americkú hypotéku a úver plus na bývanie. Vzhľadom k tomu, že odporkyňi bol poskytnutý miniúver do 10 minút, uvedený sadzobník nebolo možné v konaní ako dôkaz použiť.

Odporkyňa pri výsluchu uviedla, že úver si brala pre potreby domácnosti, podnikateľkou nebola. Úver splácala, keď bola zamestnaná, po strate zamestnania splácala úver po 5 eur mesačne, nemá vedomosť, koľko finančných prostriedkov celkom splatila. Pred podpisom zmluvy nedohadovala podmienky zmluvy, ani úroky, ani poplatky. K Dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku uviedla, že ju navštívil pán, ktorý jej povedal, aby posielala navrhovateľovi aspoň 5 eur mesačne, výšku splátky nedohadovala, jej zámerom bola možnosť splácať dlh v splátkach. Nemá vedomosť o tom, čo je premlčaný dlh, ani to aké má následky.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení do 31.12.2008 zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 prvá veta Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa § 330 ods. 2 Obchodného zákonníka, pri plnení peňažného záväzku sa započíta platenie najprv na úroky a potom na istinu, ak dlžník neurčí inak.

Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.12.2007 (ďalej len „Občiansky zákonník“) veriteľ môže svoju pohľadávku veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona o zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, že spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nesplnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú k zvýšeniu ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia.

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi

Podľa § 34 Občianskeho zákonníka právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení do 30.6.2006 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,
- c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou
 1. sankcií uplatnených veriteľom voči spotrebiteľovi za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,
 2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,
 3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,
 4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,
 5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru,
- d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy tohto zákona z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,
- e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi pri poskytnutí úveru, okrem úrokov.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,

- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva ďalej obsahuje

- a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,
- b) sankcie za porušenie zmluvy,
- c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,
- d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy,

Podľa § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základ

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 23a ods. 1 a 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení zákona č. 264/2004 Z.z. a zákona č. 616/2004 Z.z. spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje, ods. 2 na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu (§ 52 až 60 Občianskeho zákonníka), sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Súd sa v prvom rade zaoberal právnou povahou a aplikáciou právnej normy vo vzťahu k predmetu uplatnenej pohľadávky v tomto konaní a právneho vzťahu vzniknutého medzi účastníkmi a dospel k záveru, že predmetná zmluva je bez pochybností spotrebiteľskou zmluvou. Právny predchodca navrhovateľa - banka, poskytla odporkyni úver v rámci vykonávania svojej obchodnej činnosti a odporkyňa prijala finančnú službu ako spotrebiteľ. Základná právna úprava právneho vzťahu zo zmluvy o úvere je daná v § 497 Obchodného zákonníka, ktorý je podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka absolútnym obchodom a postavenie odporkyne v zmluve ako spotrebiteľa zodpovedá charakteristike spotrebiteľa, danej v § 2 ods. 1 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa a v § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a postavenie banky, ktorá poskytla podľa predmetu svojho podnikania finančnej služby odporkyni podľa zmluvy vyplýva z ustanovenia § 2 ods. 1 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa a § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľský charakter zmluvy je zrejmý z postavenia účastníkov zmluvy, keď niet pochyb o tom, že pôvodný veriteľ je bankou, ktorého predmetom podnikateľskej činnosti je aj poskytovanie úverov, je dodávateľom bankovej služby a zo žiadneho z údajov zistených v konaní nevyplynulo, žeby odporkyňa požadovala poskytnúť úver nie ako spotrebiteľ. Súd posudzoval vzťah účastníkov nielen podľa Obchodného zákonníka, ale pri právnom posúdení veci aplikoval aj ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zákona o ochrane spotrebiteľa a ustanovenia Občianskeho zákonníka. Charakter spotrebiteľskej zmluvy zostáva zachovaný aj po postúpení pohľadávky bankou na navrhovateľa a nestráca sa zmenou v súčasnosti aktívne legitimovaného účastníka - navrhovateľa, pretože tento sa stal zo zmluvy o postúpení pohľadávky iba novým veriteľom odporcu, pričom nebolo pochyb ani o tom, že s postúpenou pohľadávkou prešli aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Z uvedeného súd vyvodil, že pri účele uzatvorenia zmluvy s právnym predchodcom navrhovateľa bola odporkyňa spotrebiteľom, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu

svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, úver požadovala ako fyzická osoba, nepodnikateľ na súkromné účely. V prejednávanej veci za zistenia, že medzi účastníkmi sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, typovú /adhéznú/, predtlačенú na formulári, ktorú o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvoril právny predchodca navrhovateľa s veľkým počtom zákazníkov s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy vopred v návrhu stanovil obsah zmluvy uzavretej s odporkyňou - spotrebiteľom a vo formulárovej zmluve stanovil aj podmienky jej realizácie a odporkyňa ako fyzická osoba - spotrebiteľ nemala možnosť dosiahnuť zmenu v návrhu zmluvy, nemohla vyjednávať podmienky a mohla navrhovateľom predložený návrh na uzavretie zmluvy o úvere buď prijať alebo neprijať a zmluvu neuzavrieť, súd skúmal, či zmluva neobsahuje neprijateľné podmienky v zmysle § 53 ods. 3 a 4 OZ.

V rámci súdnej kontroly danej vnútroštátnemu súdu Smernicou Rady č. 93/13/ EHS a judikatúrou súdneho dvora EÚ sa súd zaoberal otázkou, či spotrebiteľská zmluva, konkrétne zmluva zo dňa 3.3.2006, ktorej účastníkom je odporkyňa na strane spotrebiteľa, neobsahuje ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech odporkyne (spotrebiteľa), teda či neobsahuje podľa Smernice nekalú podmienku, inak podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka "neprijateľnú podmienku". Skúmaniu zmluvných podmienok súdom nebráni ani fakt, že navrhovateľ je novým veriteľom odporkyne, pretože ani postúpením pohľadávky na navrhovateľa zmluva o úvere spotrebiteľský charakter nestráca, nový veriteľ iba stráca voči spotrebiteľovi postavenie dodávateľa. Súd poukazuje na ustanovenie § 52 ods. 2 OZ, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa použijú vždy, ak je to na prospech strany - spotrebiteľa a odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Neprijateľné podmienky zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Spotrebiteľ nemá pri podpise zmluvy možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť pochopiť ich obsah. Zmluvu uzatvára spotrebiteľ na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Súd je toho názoru, že je neprijateľnou podmienka daná dodávateľom do čl. II. bod 2. zmluvy o úvere, podľa ktorej dlžník je povinný splatiť poskytnutý úver v dohodnutom čase v stanovenom čase platiť úroky a plniť ďalšie podmienky dohodnuté v úverovej zmluve, pretože v celej zmluve niet zmienky o tom, čo sa za ďalšie podmienky veriteľa považuje a nezdôvodnil to ani navrhovateľ. Nie je tak zrejmé, za čo má spotrebiteľ plniť. Právny úkon je v tejto časti nezrozumiteľný, neurčitý a preto podľa § 37 ods. 1 OZ neplatný. Tieto ďalšie podmienky, medzi ktoré patria poplatky, ako súd zistil z výpisu z účtu odporkyne, nie sú v zmluve presne špecifikované a tu vzniká dodávateľovi priestor účtovať spotrebiteľovi akékoľvek poplatky a náklady, čo aj dodávateľ vykonal a čo pôsobí výrazne v neprospech spotrebiteľa. Zákon o spotrebiteľských úveroch síce predpokladá okrem úrokov aj inštitút poplatku (§ 2 písm. e) ale je nevyhnutné, aby sa ním platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi, ktoré je v jeho záujme. Dodávateľ by pritom nemal podľa § 4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z.z. požadovať poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve. Vedením úverového účtu si banka realizovala svoju evidenčnú činnosť pri poskytnutí úverov klientom. Účet si banka vedie vo svoj prospech a nie v prospech dlžníka, banka teda dlžníkovi neposkytuje vedením úverového účtu žiadnu odpliatnú službu v prospech dlžníka. Súd má za to, že navrhovateľovi nepatrí ani poplatok za vedenie účtu uvedený v zmluve o úvere (výška poplatku 50,-Sk mesačne), pretože ako už súd uviedol, predpokladá sa, že za poplatok sa poskytne nejaká odpliatná služba alebo protiplnenie, o ktorých bol povinný navrhovateľ podľa § 120 ods. 1 O.s.p. do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania preukázať, že protiplnenie veriteľ aj poskytol a ak tak navrhovateľ neurobil, považoval súd podmienku za individuálne s odporkyňou nevyjednanú, neprijateľnú a pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 OZ a § 53 ods. 4 OZ za neplatnú. Právny úkon banky, zaťažujúci spotrebiteľa neprijateľnou podmienkou, záväzkom platiť za niečo, čo v plnení spotrebiteľ od veriteľa neobdržal je podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na § 39 Občianskeho zákonníka právnym úkonom neplatným, ktorý svojím obsahom aj účelom odporuje zákonu a je neplatný aj pre rozpor s dobrými mravmi. Dlžníka neplatný právny úkon nezaväzuje, nevzniká mu povinnosť niečo dať veriteľovi a z neplatného právneho úkonu nemožno ani veriteľovi priznať plnenie na poplatku za vedenie úverového účtu.

Na predošlú neprijateľnú podmienku nadväzuje ďalšia neprijateľná podmienka uvedená v čl. II bod 2., ktorá dáva právomoc banke vykonávať inkaso z účtu spotrebiteľa a to vo výške a v termíne splátok v súlade s úverovými podmienkami v spojení s bodom 1 posledná veta uvedeného článku, na základe ktorého sa zmeny náležitostí zmluvy riadia úverovými podmienkami a VOP. Ako súd zistil z výpisu z účtu odporkyne, na základe uvedených podmienok došlo zo strany pôvodného veriteľa k nesprávnemu započítaniu splátok odporkyne najskôr na úroky z omeškania, poplatky a úroky a až nakoniec na istinu a došlo tiež k zmene zmluvy o výške poplatkov, bez dodatku k zmluve resp. bez riadneho písomného právneho úkonu o zmene podmienok dohodnutých v zmluve. Spotrebiteľ nemôže mať záujem na uhradení najprv úrokov z omeškania, poplatkov, nákladov banke a až potom úrokov a istiny. Tieto podmienky ďalej umožnili pôvodnému veriteľovi zmeniť výšku splátky, na základe údajného súhlasu dlžníka s inkasom tak, aby dohodnutá lehota splatnosti úveru bola dodržaná, a to v prípade, ak dôjde k zmene výšky poplatkov, prípadne k akejkoľvek skutočnosti, najmä omeškaniu so splácaním pohľadávky z úveru a s tým spojených poplatkov, ktorá má za následok predĺženie splatnosti úveru, dlžník potom súhlasí so zmenou inkasovanej sumy, ktorej výšku nepozná, čo spôsobuje, že jeho dlh sa neznižuje, ale narastá, pretože banka si najprv vykoná podľa zmluvy a podľa výpisu z účtu aj vykonala najprv inkaso z účtu na úrokoch z omeškania, poplatkoch, nákladoch úveru a úrokoch. Táto podmienka dáva veriteľovi možnosť, aby bez toho, že dlžník pozná konkrétny obsah zmeny svojho záväzku pristúpil veriteľ k jednostrannej zmene dohodnutých podmienok a k navýšeniu dlhu spotrebiteľa a spotrebiteľ sa nemusí o zmene ani dozvedieť. Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere vyžaduje písomnú formu bez dodržania ktorej je zmluva neplatná. Súd mal v konaní preukázané, že Zmluva o úvere bola uzavretá v písomnej forme a považoval preto zmluvnú podmienku uvedenú v časti II bod 2 za neplatnú nielen z dôvodu, že spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, ale aj za neplatnú podľa § 40 ods. 2 OZ, podľa ktorého písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne a v konaní nebol súdu predložený žiadny dôkaz o písomnej zmene písomne uzavretej zmluvy s obsahom, z ktorého by vyplývalo, že účastníci zmluvy sa dohodli na zmene tak, ako je to uvedené v podmienke čl. II bod 2 zmluvy o úvere, teda nedostatok písomnej formy o zmene zmluvy robí zmluvnú podmienku neplatnou. Podľa názoru súdu banka si takouto podmienkou istila, že v prípade nevyožiteľnosti jej pohľadávky od dlžníka nepríde o úrok z omeškania a o poplatky za správu úveru a o poplatky za upomienky.

Ďalšia neprijateľná podmienka sa nachádza v čl. I zmluvy, kde je uvedená ročná percentuálna miera nákladov vo výške 9,51 %. Vzhľadom k tomu, že v zmluve je uvedená výška úrokovej sadzby 17,30 % ročne, nemohla byť výška percentuálnej miery nákladov nižšia ako výška úrokovej sadzby. Ročná percentuálna miera nákladov je reálna matematická veličina (pre každý konkrétny prípad poskytnutého úveru jedna - jediná), ktorá musí byť jednoznačne vyššia ako úrok z konkrétneho úveru, nakoľko v zmysle § 2 ods. 1 písm. c) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru. RPMN do roku 2006 v zmysle prílohy zákona č. 258/2001 Z. z. bol podľa nesprávneho vzorca, a preto zavádzajúci, táto skutočnosť nemôže byť na ujmu spotrebiteľa a spotrebiteľ nemôže byť zavádzaný nesprávnou výškou RPMN (aj keď vypočítanou na základe právnej úpravy Slovenskej republiky). Správne určená RPMN bola stanovená vzorcom na jej výpočet už v smernici Rady č. 87/102/EHS z 22. decembra 1986 a smernici Rady č. 98/7/ES zo 16. februára 1998 ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru. Len tento vzorec na výpočet RPMN reálne odzrkadľuje skutočné náklady spotrebiteľa pri konkrétnom úvere, keďže správne zohľadňuje aj úrokovú sadzbu a ostatné náklady na úver. Tento vzorec na výpočet RPMN mal byť v správnej podobe prevzatý do právneho poriadku Slovenskej republiky. To, že tento správny vzorec nebol prevzatý do právneho poriadku Slovenskej republiky, nemôže byť na ujmu spotrebiteľa. Práve údaj o RPMN patrí k najdôležitejším údajom úverovej zmluvy zohľadňujúci všetky náklady na úver vyjadrené v percentuálnych bodoch. Zjednodušuje tým spotrebiteľovi možnosť porovnať obdobné produkty na trhu a vybrať si pre neho ten najvýhodnejší úver. Ak by navrhovateľ pristupoval k tomuto údaju s odbornou starostlivosťou, nemohol uviesť hodnotu RPMN nižšiu ako bola úroková sadzba, keďže RPMN zohľadňuje všetky náklady na úver, ktorých úrok je len jednou časťou a logicky teda RPMN musí byť vyššie ako je úroková sadzba. Uvedením výšky RPMN 9,51 % právny predchodca navrhovateľa porušil zákaz klamať spotrebiteľa uvádzaním nepravdivých údajov o úrovni nákupných podmienok v súvislosti s poskytovaním úveru. Predmetný úver bol spotrebiteľovi poskytnutý bankou, a teda spotrebiteľ legitímne očakával, že banka bude pri poskytovaní úveru postupovať voči nemu s odbornou starostlivosťou tak, ako jej to ukladá zákon o bankách.

Banka ako odborník musela vedieť, že údaj o výške RPMN uvedený v zmluve (aj keď vypočítaný podľa vzorca uvedeného v prílohe zákona č. 258/2001 Z. z.) je nesprávny a v neprospech klienta skresľuje cenu úveru. Banka neposkytla klientovi objektívny údaj o výške RPMN a voči klientovi postupovala neodborne. Banka (na rozdiel od štátnych orgánov) môže podľa čl. 2 ods. 3 Ústavy SR konať čo nie je zákonom zakázané a teda mohla a mala v zmluve uviesť pravdivý údaj o cene úveru. Takýmto postupom by banka naplnila zákonnú povinnosť postupovať pri vykonávaní bankovej činnosti s odbornou starostlivosťou. Tento názor vyjadril vo svojom rozhodnutí aj Krajský súd Prešov v rozhodnutí č. k. 3Co/29/2014 zo dňa 14.5.2014 a s ktorým sa tunajší súd stotožňuje.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že návrh nebol podaný dôvodne. Súd vyvodil ten skutkový stav, že právny predchodca navrhovateľa podpísal s odporkyňou dňa 3.3.2006 zmluvu o splátkovom úvere. Predmetnou zmluvou sa banka zaviazala odporkyňi poskytnúť úver vo výške 1 659,70 eur (50 000 Sk) s konečnou splatnosťou úveru do 20.2.2011 a odporkyňa sa zaviazala vrátiť poskytnuté finančné prostriedky a zaplatiť úroky, pričom výška mesačnej splátky bola 44,25 eur (1 333 Sk). Z obsahu a formy Zmluvy o splátkovom úvere je zrejmé, že sa jedná o tzv. „formulárovú“ zmluvu, uzatretú medzi právnym predchodcom navrhovateľa /bankou/ a odporkyňou, ktorej predtlač formulára mala banka už pripravenú a dopisovala do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa odporkyne, pričom odporkyňa obsah zmluvy nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť a teda „dohoda“ v rámci zmluvnej voľnosti strán bola daná do zmluvy o úvere na predtlač, vyhotovenej bankou a odporkyňa mala síce možnosť sa pred podpísaním zmluvy s ňou oboznámiť, ale nemohla ju individuálne vyjednať. Pri týchto záveroch sa súd zaoberal platnosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere po stránke formálnej a vyhodnotil zmluvu ako neplatnú. Ak sa podľa § 41 Občianskeho zákonníka dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu. Tam, kde sa dôvod neplatnosti vzťahuje na celý právny úkon (dôvod neplatnosti sa týka jeho podstatnej zložky), je právny úkon neplatný v celom rozsahu. Otázku možnosti a nemožnosti oddelenia právneho úkonu treba posudzovať z hľadiska povahy a obsahu celého právneho úkonu a nielen z hľadiska oddeľovanej časti. Zmluvu, pokiaľ ide o jej zákonom určené pojmové znaky, treba chápať ako nedeliteľný celok, v danom prípade bolo možné oddeliť časť zmluvy o úvere, ktorá v sebe obsahovala dohodu o výške ročnej percentuálnej miery nákladov, od samotnej zmluvy (platnosť zmluvy medzi účastníkmi nebola namietaná), avšak jej obsah tvorí nedeliteľný celok vo vzťahu k ujednaniu o dohodnutej výške ročnej percentuálnej miery nákladov. Údaj o RPMN patrí k najdôležitejším údajom úverovej zmluvy zohľadňujúci všetky náklady na úver vyjadrené v percentuálnych bodoch. Na základe vyššie uvedeného záveru, keď dohoda o ročnej percentuálnej miere nákladov je nedeliteľným celkom zmluvy o úvere, ktorý už ďalej nie je možné deliť tak, ako to má na mysli § 41 Občianskeho zákonníka, súd považoval celé dojednanie o výške ročnej percentuálnej miery nákladov za neplatné. Keďže časť dohody o ročnej percentuálnej miere nákladov súd považuje za absolútne neplatnú a dôvod neplatnosti sa týka podstatnej zložky zmluvy o úvere, nemožno považovať ani samotnú zmluvu o úvere za platnú a preto súd považuje za neplatnú zmluvu o úvere ako celok. Z uvedeného dôvodu potom je súd toho názoru, že navrhovateľ má nárok iba na vrátenie toho, čo odporkyňa z poskytnutej sumy nevrátila a to titulom bezdôvodného obohatenia.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premičí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premičanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premičania dovoľá, nemožno premičané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premičí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 102 Občianskeho zákonníka pri právach, ktoré sa musia najprv uplatniť u fyzickej alebo právnickej osoby začína plynúť premičacia doba odo dňa, keď sa právo takto uplatnilo.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení od 1.5.2014 (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“) orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premičania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť

alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa článku VIII. bod 12. zákona č. 102/2014 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov sa mení a dopĺňa takto: za § 5a sa vkladá § 5b, ktorý znie: „orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.“. Podľa článku XIV. zákon nadobúda účinnosť 1. mája 2014.

Novela zákona o ochrane spotrebiteľa v § 5b zaviedla povinnosť súdu ex offo prihliadať na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Súd preto ex offo skúmal, či pohľadávka navrhovateľa voči odporcovi je premlčaná. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, aby sa právo bolo vykonalo, čo má za následok zánik súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému priznať. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Ak uplynula zákonnou ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, súd prihliada na premlčanie v súčasnosti ex offo a tak sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať u súdu svojho práva.

Zo zisteného stavu veci súd vyvodil ten právny záver, že v konaní je potrebné ex offo prihliadnuť na premlčanie uplatneného nároku. Pri posudzovaní premlčania súd aplikoval ustanovenie § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je premlčacia doba pri práve na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia dva roky a počítajú sa odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. R. uzatvoril s odporkyňou zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 3.3.2006 s konečnou lehotou splatnosti úveru dňa 20.2.2011. V zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka premlčacia dvojiročná lehota v tomto prípade začala plynúť odo dňa 21.2.2011 (deň nasledujúci po konečnej splatnosti úveru uvedený v zmluve o úvere, nakoľko premlčanie sa počítajú odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil) a uplynula dňa 21.2.2013. Návrh na súd podal navrhovateľ dňa 15.4.2013, teda po uplynutí dvojiročnej premlčacej lehoty, preto bolo potrebné premlčaný návrh navrhovateľa ex offo ako nedôvodný v celom rozsahu zamietnuť.

Navrhovateľ síce v konaní predložil Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, avšak aj pre platnosť dohody o uznaní záväzku sa vyžaduje, aby nebola v rozpore so zákonom. Zámer navrhovateľa dosiahnuť vymožitelnosť pohľadávky podpísaním dohody, súd vyhodnotil ako nekalú obchodnú praktiku, keď dospel k záveru, že pri podpísaní dohody boli naplnené zákonné znaky inštitútu o nekalej obchodnej praktike a to nedostatok odbornej starostlivosti na strane navrhovateľa a využitie takej obchodnej praktiky zo strany navrhovateľa, ktoré podstatne narušilo ekonomické správanie sa odporcu ako priemerného spotrebiteľa. Samotná dohoda je vopred navrhovateľom vypracovaný štandardizovaný formulár, v ktorom je ním zakomponovaná aj formulácia o uznaní premlčaného dlhu. V tlačive sú strojovo doplnené údaje, dohoda je jej predkladateľom /dodávateľom/ formulovaná tak, že v príslušenstve pohľadávky podľa zmluvy bude príslušenstvo vyčíslené pri vystavení splátkového kalendára. Dohoda o uznaní dlhu musí zodpovedať všetkým náležitostiam platného právneho úkonu, najmä musí byť určitá a zrozumiteľná. Po oboznámení sa s listinou súd vyvodil záver, že je neurčitá. V „dohode“ nie je uvedená žiadna výška dohodnutej splátky, navrhovateľ nepreukázal dohodu s odporkyňou o výške splátok. Aby bola splátka dohodnutá, vyžaduje sa k nej zhodný prejav vôle najmenej dvoch strán. Chýba tak prejav vôle druhej strany k vzniku právneho úkonu, ktorý zamýšľal navrhovateľ vyvolať ohľadom časti dohody, nazwanej Forma splatenia záväzku. Takto naformulovaný právny úkon ako prejav vôle, smerujúci k vzniku uznania záväzku je pre jeho neurčitosť podľa § 37 ods. 1 OZ neplatný. Uznanie dlhu odporkyňou súd hodnotí tiež ako neplatný právny úkon, nadiktovaný dodávateľom spotrebiteľovi do „Dohody“, ktorý

sa podľa § 39 OZ prieči dobrým mravom. Súd dohodu vyhodnotil ako neplatnú a uznanie záväzku za neúčinné a v konaní na „dohodu“ neprihliadal.

Pri trovách konania súd poukazuje na § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého v zásade úspešným účastníkom sporového konania patrí náhrada ich účelne vynaložených trov, vzniknutých im na úspešné bránenie práva. Keďže úspešná odporkyňa výslovne oznámila, že náhradu trov konania nepovažuje, súd rozhodol, že sa jej napriek jej úspechu v konaní náhrada trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 160 ods. 2 O.s.p., ak súd odsúdil na opakujúce sa plnenie v budúcnosti zročných dávok, treba ich plniť, len čo sa podľa rozsudku stanú zročnými.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ktorým je Exekučný poriadok.